

[Holstein.]

Naar det tages i Betragtning, at der i 1880erne i det danske Landbrug beskæftigedes ca. 45 pCt. af den danske Befolkning og 29 pCt. i Industri og Handel, at der i 1921 i Landbruget var beskæftiget ca. 33 pCt. og i Industri og Handel ca. 39 pCt., at denne Udvikling stadig fortsættes, og at det, ligegyldigt, hvor meget man laver af Udstykningspolitik — og man kan heller ikke i den Retning naa mere end et vist Maal —, er givet, at den Del af Befolkningen, som beskæftiges og har sit Erhverv i Landbruget, vil blive stadig relativt stærkere og stærkere aftagende, og at den Befolkning, der har sin Beskæftigelse i andre Erhverv, i stadig øget Tempo vil tiltage, og naar Forholdet i øvrigt er det, at det danske Landbrug under de gunstigste Konjunkturforskelte er en ca. 4—5 pCt.s Forretning, medens Industrien har ubegrænsede Muligheder og, naar den er lagt rigtigt til Rette og organiseret paa rette Maade, let kan blive en baade 8 og 10 pCt.s Forretning, er det saa ikke paa høje Tid, at det Spørgsmaal tages op, som den højtærede Undervisningsminister — det husker jeg tydeligt — paa Møder i Sommeren 1921 stillede til de Konservative: Vil de Konservative en positiv Industripolitik? sagde den højtærede Undervisningsminister den Gang, eller vil de Konservative det ikke?

Jeg tør tillade mig at rette Spørgsmaalet nu til den nuværende højtærede socialdemokratiske Regering: Vil den en positiv Industripolitik, eller vil den det ikke? Vil den kun følge i de radikale Landpolitikernes Fodspor?

Endelig vender jeg mig til den Sag, som mere end nogen anden utvivlsomt vil give Anledning til de største og heftigste Diskussioner her i Landet, nemlig den højtærede Forsvarsministers Afrustnings- eller Nedrustningsforslag — hvad man nu vil kalde det.

Jeg vil gerne for mit Vedkommende udtale om dette Forslags Skæbne — jeg skal holde mig til det rent parlamentariske med Hensyn til dette Forslags Skæbne paa Rigsdagen —, jeg vil som Tilhænger af et tidssvarende og virkningsfuldt militært Forsvar og som — det haaber jeg — god Demokrat oprigtigt ønske, at

dette Forslag maa blive vedtaget, men vel at mærke blive vedtaget udelukkende af det socialdemokratiske og det radikale Parti og uden Folkeafstemning.

Naar de Herrer paaberaaber sig, at de har en saa mægtig Folkemajoritet bag sig, og at hele Folkestemningen i denne Sag er paa deres Side, er der ikke den mindste Grund til at gaa til en Folkeafstemning. Der er jo et sikkert Folkeflertal for Forslaget. Hvad i al Verden skulde vi saa have Folkeafstemning for? Den vilde kun komme til at betyde en Forflygtigelse og en Socialisering, ja saagar en hel Eliminering af de højtærede Ministres Ansvar for denne Lov.

Jeg ser aldeles bort fra, at det at gøre en Lovs Vedtagelse afhængig af en Ratifikation ved Folkeafstemning i mine Øjne neppe er forfatningsmæssigt. Man kunde maaske tage en Folkeafstemning som Vejledning i en Sag, som ligger aldeles klart, hvor det drejer sig om et Ja eller et Nej, i et Spørgsmaal, som enhver kan forstaa. Men at gøre Folkeafstemningen til en Ratifikationsbetingelse for Loven er i mine Øjne ikke forfatningsmæssigt.

Og jeg synes overhovedet, det er ganske utilstedeligt at ville gaa til Folkeafstemning om et Lovforslag om Reorganisation af vort Militærvæsen, som hævder, at vi skal have militært organiserede Styrker til Lands og til Vands — eller maaske nærmere Sandheden udtrykt, svage og daarligt organiserede militære Styrker til Lands og til Vands, hævder, at disse Styrker er Kombattanter, er Kombattanter i folkeretlig Forstand — det hævdede nemlig den ærede Regeringsmajoritet i det Udvalg, der havde den højtærede Udenrigsministers Forslag til Behandling i Foraaret 1927, overfor Indvendinger for Vagtskibenes Vedkommende, der blev fremsat af daværende Kommandør Wenck, at disse Skibe egentlig ikke kunde betragtes som Krigsskibe, som Kombattanter til Søs, men at de maatte betragtes som en Art civile Politiskibe. Heroverfor svarede man fra det radikale Partis Side, at disse Skibe maatte betragtes som Kombattanter til Søs, lige saa vel som Styrkerne til Lands maatte betragtes som Kombattanter. Men højtærede Udenrigsminister, at være Kombattant, militær Kombattant, vil folkeretligt og faktisk og praktisk sige i paakommende Til-